

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Hadrianus II. ad Ignatium CP. scribens, jubet ut decretum synodi Rom. advesùs Photium ab omnibus Episcopis subscribatur in Concilio Oecumenico, & in archiva Ecclesiarum referatur. Itaque Synodus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

nodo, non solum primum confessus locum occupantes, sed etiam interlocutionibus suis constituentes synodi ordinem, & sententias uniuscujusque rogantes. Summopere autem auctoritas illa emicuit in libello ab apostolica sede per Legatos directo, quo, ante omnia, iis quae à Nicolao I. Papa & Hadriano II. decreta erant adversus haereticos & schismaticos se obtemperaturos Episcopi lapsi profiteri sua & testi im adhibitorum subscriptione debebant, libellumque eo modo subscriptum Apocrisariis tradere. Libello in Actione prima synodi relecto assensum praebeuit universa synodus, interrogantibus Legatis. Et secunda actione admissi Episcopi, Presbyteri, & monachi, qui Photium adversus Ignatium sectati fuerant, clementia Romanae sedis & totius synodi implorata, libello subscriperunt. Quod factum adeo commendabat auctoritatem Summi Pontificis, ut id Episcopi quidam Constantinopolitanae diceceseos in invidiam trahere conati sint, Basilij Imperatoris & Ignatij Patriarchae auribus insusurrantes (quemadmodum observat Anastasius Bibliothecarius, qui rebus gestis praesens aderat) non bene factum fuisse quod Ecclesiam C.P. tanta subjectione Romanae subdi Ecclesia permiserint, ita ut hanc ei tanquam domine ancillam traderent. Qua exprobratione commotus Imperator, clanculum chirographa illa subscripta à scriniis Legatorum subripi iussit, quod ex parte impletum, justam Legatis conquerendi occasionem dedit. Sed operam & industriam Anastasij Bibliothecarij Imperator chirographa restitui praecepit, iis verbis adjectis quae sedem apostolicam ut negotiorum ecclesiasticorum magistratam profitentur. Ego quidem, inquit, magistratam ecclesiasticorum negotiorum sedem apostolicam per meos Legatos adij, & ideo vestram praesentiam praestolatus sum, ut vestro decreto & solertia Ecclesia nostra remedia sanitatis acciperet, & nos, non nostris motibus, sed vestra sententia paremus.

VII. Eximia quoque illius auctoritatis specimen extat in epistola Hadriani II. ad Ignatium, qua Summus Pontifex conciliabula in urbe regia à Photio congregata adversus Nicolaum & Ignatium in irritum missa fuisse Synodi Romanae decreto docet: quod decretum in Synodo Oecumenica subscriptionibus omnium Episcoporum roborari & in archiva Ecclesiarum referri constituit. Quibus literis recitatis, Vicarij Romani consensum synodi eliciunt, interrogatione eo modo concepta quae partes cuiusque & Pontificis & Concilij demonstraret, nempe definiendi auctoritate Pontifici concessa, & Synodo, declarandi an res definitae cum ca-

nonibus consentirent. Extant in editione Latina Anastasij, quae copiosior est quam Graecus Synodi Octavae contextus à Radero publicatus, Legatorum interrogatio, & Concilij responsio. Quae autem confertim & veluti per saturam à Concilio declarata erant, iterum deducuntur in examen Actione quarta & sequentibus; ita ut cum plena causae cognitione, exquisitis omnium votis, atque Photio exhibitio, Synodus Octava Romanorum Pontificum definitionem amplexa, suo quoque iudicio eandem confirmavit. Ex hac omnium concordia factum ut Octava illa Synodus universalis diceretur, quemadmodum observavit Anastasius his verbis: *Cum Christus in corpore suo, quod est Ecclesia, tot patriarchales sedes, quot in cujusque mortali corpore sensus locaverit, profecto nihil generalitati deest Ecclesiae, si omnes illae sedes unius fuerint voluntatis; sicut nihil deest motui corporis, si omnes quinque sensus integre communisque fuerint sanitatis. Inter quas videlicet sedes quia Romana praecellit, non immerito visui comparatur: qui profecto cunctis sensibus praeminet, acutior illis existens, & communionem sicut unus eorum cum omnibus habens.*

VIII. Consensus ille sedium patriarchalium per ipsos Patriarchas aut eorum Legatos exprimebatur, ut patet ex Actis Conciliorum. Quod Maximus quoque Abbas adnotavit; qui ex eo synodum quandam à Pyrrho allegatam respuit, quod Episcopi qui convenerant, nullis epistolis commendatitiis instructi, nec Episcopi à Metropolitanis, neque Metropolitanis à Patriarchis, non epistola, neque substituti ab aliis Patriarchis missi essent. Simeon Metaphrastes in vita Stephani Junioris: *Quod Oecumenicum Concilium istud vocari queat, quod nec Romanus antistes, citra cujus auctoritatem nullo modo fieri potest ut res ecclesiastica ad normam dirigantur, gratum habuit, nec Alexandrinus comprobavit, nec Antiochenus, nec denique Hierosolymitanus? Vbinam eorum libelli sunt? aut quinam per diversa loca missi sunt, in quibus falsum vestrum Concilium confirmaretur, ut hac ratione Oecumenicum censeretur?*

ADDITIO

STEPHANI BALUZII.

LOCUM ex vita Stephani junioris ab illustrissimo Archiepiscopo laudatum visum est heic Graecè reddere, ut auctorem illum lector vel in hoc loco, qui magni momenti est, habeat sua lingua loquentem. Haec enim haec vita Graecè non prodit, sed Latine tantum ex versione Iacobi Billij viri doctissimi. Sunt autem verba Stephani junioris adversus Iconomachos disputantis, qui Concilium Constantinopoli habitum

Anast. in Notis ad l. Act. VIII. Synodi.

Act. VIII. Synodi VIII. ff. post illam synodum. Finitissimi Vicarij Finitissimi Vicarij Finitissimi Vicarij